

[Ole Bjørn Kraft.]

Når man ser på hele det store arbejdsområde, der her er tale om, og den meget forskelligartede karakter af dette arbejde, rejser sig uvilkårligt spørgsmålet: kan én minister varetage disse opgaver? For der er jo i virkeligheden forskellige, hvad skal jeg sige, evner eller interesser og uddannelsesmæssige grunde, som kunne føre til den anskuelse, at måske var det rigtigt at dele ministeriet eller, hvis man ikke vil gå så langt, hvad jeg ikke tror man skal, på ny at tage tanken om en viceudenrigsminister op. Vi har jo haft det før, dog ikke af de grunde, jeg her har nævnt; jeg tror, det var mere af indrepolitiske grunde. Jeg har selv — jeg må nøjes med i dag, tror jeg, at tale rent personligt om dette spørgsmål — tidligere, for år tilbage, rejst tanken om en viceudenrigsminister, og jeg tror, at man må tænke på denne sag. Jeg vil gerne tilføje, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at det ikke på nogen måde må betragtes som en underkendelse af det arbejde, som den højtærede udenrigsminister udfører, tværtimod. Jeg vil gerne benytte anledningen her til at sige, at jeg synes ikke, at der på nogen måde er grund til at tvivle om, at den højtærede udenrigsminister magter den gerning, han har påtaget sig, men klart er det jo, at opgaverne er meget forskelligartede. Der er f. eks. den politiske side, spørgsmålet om forholdet til de internationale, mere politisk betonedede organer som FN, NATO og andre, forholdet til de nye stater o. s. v., og der er hele den erhvervmæssige side, udviklingen af udenrigsministeriets erhvervstjeneste, støtten til erhvervene, indsatsen på markedsområderne, handelsaftaler og aftaler om muligheder for eksport. Det er jo meget forskellige opgaver og meget omfattende opgaver, der her er tale om. Jeg vil gerne nævne spørgsmålet ved denne lejlighed, fordi jeg tror, at det skal være med i vore synspunkter. Sagen vil jo ikke berøre selve organiseringen af udenrigstjenesten, som meget vel kan finde sted på det grundlag, som her er foreslået, selv om man går ind for denne tankegang.

Kommissionsbetænkningen såvel som lovforslagets bemærkninger vedrørende udvidelsen af rammerne tager jo denne gang et særligt hensyn til erhvervslivets interesser.

Det finder udtryk ved forslagene om nye repræsentationer i sådanne stater, hvor Danmark må mene i fremtiden at have særlige eksportinteresser. Det finder også udtryk ved forslagene om udvidelsen af specialmedarbejderstaben, tanken om handelslæringer, udsendelsen af sekretærer til hjælp for de honorære konsulere, også til deres videreuddannelse til gavn for erhvervslivet.

På en lang, lang række områder ser man ganske tydeligt, at et af hovedformålene, ja, måske hovedformålet, med de foreslåede udvidelser er hensynet til dansk erhvervsliv, og derfor er forslaget også blevet modtaget med interesse og har fået tilslutning fra alle sider af erhvervslivet, og også det konservative folkeparti kan tilslutte sig, at udviklingen nødvendigvis er sådan reform. De væsentligste af de her fremsatte forslag skulle også have en mulighed for at blive gennemført, da der i virkeligheden er tale om en fortsættelse af en udvikling, der allerede var i gang, da den tidligere handelsminister Rytter og jeg arbejdede sammen, og med hensyn til handelsattachéerne og industriattachéerne har man måske lov til at sige, at den udvikling, som nu fortsættes, i høj grad påbegyndtes dengang.

I denne forbindelse er jo også rejst spørgsmålet om en reorganisering af kancellitjenesten i ministeriet, et spørgsmål, som man har beskæftiget sig ret indgående med. Forslaget herom er, som det allerede er blevet sagt, et forsøg på at undgå anvendelsen af overkvalificeret arbejdskraft, og jeg nærer ikke nogen tvivl om, at det vil være en nyttig forbedring, men jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning i tilslutning her til. Både med hensyn til specialmedarbejderne, handels- og industriattachéerne, som med hensyn til kancelliposterne har man ganske naturligt måttet drøfte spørgsmålet om ansættelsesvilkårene, om de pågældende skal være tjenestemænd eller kontraktansatte. Det er et spørgsmål, som vi gerne vil have underkastet en nøjere prøvelse i udvalget, fordi det i høj grad griber ind i hele problemet omkring udviklingen af den danske tjenestemandstand, og jeg tror, det vil være nødvendigt og nyttigt ikke at tage en bestemt stilling på forhånd, men få en udførlig forhandling om, hvorledes disse ansættelsesvilkår skal være. Jeg har ikke